

תשקיף

לנדאו מקלל את לוי

טונים גבוהים במיוחד בפגישת-סיום שנערכה בשבוע שעבר בין מקסים לוי לאלי לנדאו.

ביום הרביעי בשבוע שעבר התקיימה פגישה בין השניים, בנוכחותו ובתייווכו של ח"כ רודי מגן. מטרת הפגישה היתה להשיג פיוס והסכמה בין השניים, אך בפגישה, שנמשכה שלוש וחצי שעות, לא הושג דבר. להיפך, במהלך הפגישה פרץ לנדאו בשטף-קללות על לוי, וכינה אותו "פרימיטיבי" ו"אנאלפבית". לוי נותר המום ואיש מהנוכחים לא יצא להגנתו.

בפגישה נכחו גם בכירי הליכוד כשילטון המקומי: יגאל גריפל, פרוספר עזרן, שאול עמור, ועורך הדין משה רום. ההגחה היתה שבפורום כזה יהיה קל להגיע לפשרה.

לנדאו

לא חבר הסתדרות

במיסלגת-העבודה מתכוונים למקד את תעמולת-הבחירות להסתדרות גם בעבודה שבראש מטה-הבחירות של הליכוד להסתדרות עומד בני בנין, שאינו חבר-הסתדרות.

מקורות במערך טוענים שגם בכירים אחרים במטה-הבחירות בליכוד אינם חברי-הסתדרות, ולכן אין להם זכות להשתתף במאבק על עיצוב פניה של ההסתדרות.

575

ביום השני, ה-14 באוגוסט, מסר רובר צה"ל על 451 הרוגים פלסטיניים בשטחים הכבושים. מיספר זה כולל הרוגים מיורי חיילי צה"ל בלבד.

לפי ספירת "העולם הזה" עומד מיספר ההרוגים הפלסטיניים על 575. לעומת זאת, מוסרים מקורות פלסטיניים על 609 הרוגים, לפי הפי-רוט הבא:

- 501 הרוגים מיורי חיילי צה"ל ומתנחלים.
- 81 הרוגים כתוצאה משאיפת גז.
- 48 הרוגים ממכות ודתחשמות.
- 79 הרוגים מסיבות אחרות.

שדולת ח"כים

להנצחת השואה

הד"ר יוסף בורג, ד"ר המועצה הבינלאומית של "ידידים", סנה לוי"ר הכנסת, דוב שילנסקי, בהצעה לארגן שדולת של ח"כים שתעסוק בפרויקטים להנצחת השואה.

בורג מציע שעל הח"כים, יימנו אלה משארית הפליטה, כמו שילנסקי, הפרופ' שבת וייס, מיכאל קליינר, אברהם ורדיגר ואחרים.

הכוונה להפעיל את הח"כים כגורם מרכזן לפעילות 'יד ושם', מאחר ועד עכשיו לא נוצלה הרוץ הפרלמנטרית להנצחת השואה.

טראמפ לא מגיע

המיליארדר האמריקאי דונאלד טראמפ הביע כעס רב על הפירסומים שהיו בארץ, כאילו כוונתו לבקר בארץ.

טראמפ סיפר לאחר מידויו הישראליים, כי כל העניין נולד משיחת-טלפון שקיבל מאדם שהציג את עצמו כדיפלומט ישראלי והציע לו לבוא לארץ.

לדברי טראמפ הוא השיב כי ישמח לעשות כן, אך כעצם לא היה כוונתו לבוא.

יש מי שטוען היום כי כל העניין היה פרי ביטול של הציור הכלכלי בניריווק, גבי לוי, ממקורבי שר-האוצר הקודם, משה ניסים, שניסה להראות כאילו הוא עושה להבאת משקיעים זרים.

שובל לווינגטון

חבר-הכנסת זלמן שובל, איש תנועת רס"ר-אומץ שבליכוד, עומד כנראה, להתמנות כשגריר ישראל ברושינגטון. המינוי נשמר בסודיות.

אם יקבל שובל את התפקיד ייכנס במקומו לכנסת חיים קופמן, שהיה חבר הכנסת הקודמת ומי שמוזעה עם מחנה לוי.

בעבר דחה קופמן הצעה לשמש שגריר באו"ם. אם ייכנס לכנסת, תהיה הבאה בתור לימור ליבנת. השמועה אומרת שכל התרגיל נעשה כדי לקרבה לכנסת.

ליבנת

עזר מרוצה, גאולה לא. פרס כמעט

ציון צמיר, העולם הזה

לא

היה מעז לכתוב סצינה שבה שרי-הביטחון של המדינה החזקה באיזור מגיע לבית-המידרש, כדי להסביר לקהל המתמטים מהם הסכנות והיתרונות בוותור על טריטוריה. המחזאי יוסף מוגנדי, אומרים, עבר מתוך יאוש, למחזות ריאליסטיים.

אבל רבין בא, כאמת, כמו שבאה כל התיק שורת, כשם שבאו רתיים וחרדים מזרמים שר נים, כדי לשמוע מה יש לרב עובדיה יוסף להגיד בנושא. ואולי זה נראה כמו השתלטות דתית-חרדית על סדר-היום הציבורי, אבל מחוץ לאולם המחניק, שהתפוצץ בשירה קיצ- בית לכבוד הרב שלא הצליח להפסיק את החגיגה, הריעות היו שונות.

הבר נכנס בינתיים, עם שתי רחיפות אדיי רות ומירפוק מדוייק, וניכר ביועץ כסוף- השיער שהוא פשוט נזכר בגירסה דינקותא, ואת זה, את ההתנהגות היהודית שגרמה לעם הזה לשרוד 3500 שנה לא שוכחים, כמו רכיי בה על אופניים.

השר שלו, רבין, אמר שכל הממשלות מאז מילחמת ששת-הימים לא סיפחו את יש"ע — ככה הוא אומר, יש"ע — כדי לא לחסום דרך לשלום, והקול שלא ידע אם למחוא כפיים או לצעוק בוז, הביט בררעי, הפתעת ממשלת האחרות, שישב על בימת המכובדים והתחיל את מחיאות-הכפיים שסחפו את האולם.

דרעי

ה שאני צריך זו מצלמת-זידיאו. לצ- לם את דרעי בשורת המכובדים ולהריץ

שהיביטחון של מדינת ישראל, מיני מעצמה איורית, כמעט ונבלע על-ידי 20 החרדים שחורילבוש, שכל אירוע כזה הופך אותם להמון, בלי קשר למיספר המרכיב אותו. הרוחק הזה הפך גם את יצחק רבין, כמו את אנשיה-האבטחה שלו, שאיברו שם את מבט הרב-באן הצונן, ליהודים בבית-מידרש, כמו

יונתן שם-אור

כולם, כמו הספרדים שנראו ליטאים, והלי-טאים שנראו כמו חסידים.

איתן הבר, יועץ השר, נשאר בשולי הפ-מליה שהצליחה להיכנס מתוך המיסדרון אל האולם הגדול של מוסד הרב קוק. גם רבין עצמו, אנב, כמעט ולא הצליח להתגבר על האנשים שניסו להקדים אותו ברלת, מפעיי-לים כתפיים ומרפקים, כדי שיוכלו להיכנס פנימה.

האנשים שדחפו את שרי-הביטחון הצידה ידעו יפה מאוד שכסופו של דבר בטוח שהשר ייכנס, ואילו להם אין מי שיראג. כמו שבאמת קרה לשמן ההוא, שנשאר מאחורי דלת האר-לם הסגורה, ובכה בעלבון. "אבל אני מאנשי הרב", הוא יכב כמו תקליט מקולקל, "אני מאנשי הרב".

אישה-האבטחה הקירת, שעמד בתוך האולם, ליד הדלת, התאקלם במהירות. הוא ויתר, פתח את הדלת, והכל עשו כמיטב יכולתם הרוחפתית.

כאן לא תהיה שום ממלכתיות. איזה מחזאי